

AVESTA ART

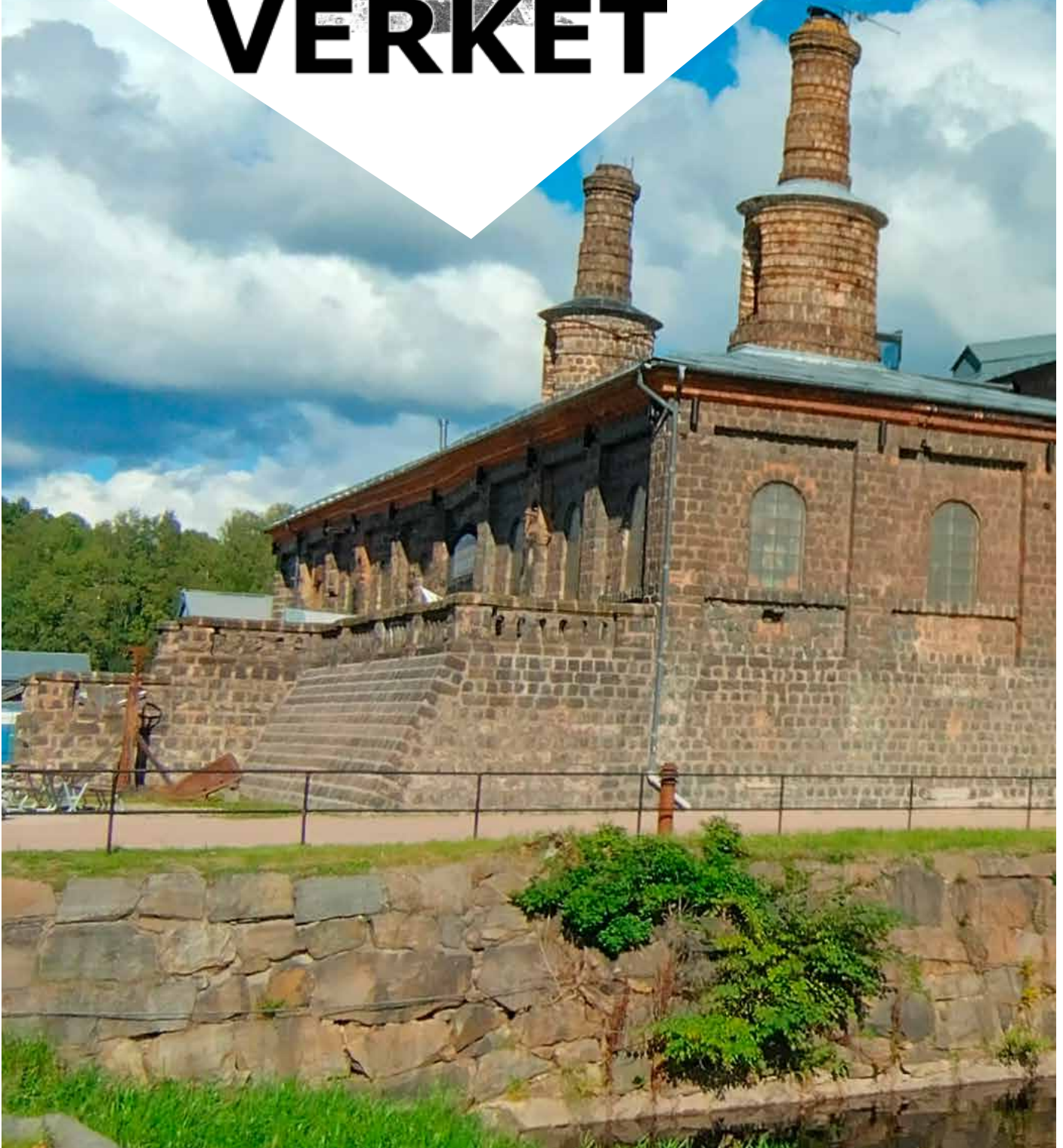
FLUID

2024

VÄLKOMNA TILL / WELCOME TO

VERKET

- 6** IDUN BALTZERSEN
- 12** HELENA MALM
- 18** STEFAN JOHANSSON
- 24** CHRISTINE DAHL HELWEG-LARSEN
- 32** KATJA BJØRN
- 38** GIDEON MENDEL
- 46** ANNA RÚN TRYGGVADÓTTIR
- 50** AVESTA ART RESIDENSKONSTNÄR /
ARTIST IN RESIDENCE 2024
- 51** VERKFÖRTECKNING/LIST OF WORKS

Verket, i Avesta bjuder in dig till att uppleva Avesta Art 2024. Titeln är *Fluid*, det engelska ordet för flytande. Flytande som järnet smält i de massiva bevarade masugnar och martinugnar i det gamla järnverket som sedan decennier varit en bastion för samtidskonsten. Den internationella utställningen samlar i år konstnärer från Sverige; Helena Malm och Stefan Johansson, Island; Anna Rún Tryggvadóttir, Sydafrika/Storbritannien; Gideon Mendel, Norge; Idun Baltzersen och Danmark; Christine Dahl Helweg-Larsen och Katja Bjørn.

I utställningen *Fluid* ingår verk där konstnärliga teknikers fysiska egenskaper som flytande färger eller keramikglasyrers materialitet är påtagliga. Andra konstnärers verk berör konceptuellt naturens flytande ämnen och ytterligare andra konstverk tar sin utgångspunkt i det konkreta; vatten i form av smältande isar, översvämningar eller stormväder och människan i förhållande till detta. *Fluid* rymmer både den skapande människans hantverk och famnar djupet i existensen och de komplexa system som påverkar att *just vi finns här, just nu*. Jag vill avsluta där jag står - i förundran över livet här på jorden, tacksam över påminnelsen om vilka sårbara, sköra men handfast kreativa varelser vi är, med att hälsa dig varmt välkommen till Avesta Art 2024!

Verket Avesta invites you to experience Avesta Art 2024. The exhibition title is *Fluid*. Fluid, like the iron melted in the massive, now preserved, blast furnaces and martin furnaces in the former iron works which since decades is a bastion for the arts. The international exhibition this year presents artist from Sweden; Helena Malm and Stefan Johansson, Iceland; Anna Rún Tryggvadóttir, South Africa/Great Britain; Gidon Mendel, Norway; Idun Baltzersen and Denmark; Christine Dahl Helweg-Larsen and Katja Bjørn.

The exhibition *Fluid* presents art works in which the physical properties of different artist techniques, like liquid paint or ceramic glazes and its materiality, are in focus. Other artist conceptually addresses fluids in nature in their works or have their basis in the actual reality; water in melting ice, floodings or storms and the human condition in relation to those issues. *Fluid* holds both the artistic craft of creative individuals and clasp the depths of existence and the complex systems which affect that we are here, right now. I stand in awe of the many aspects of life on earth the artists present and am thankful for the reminders of what wonderful, creative, inventive beings we are, in this fragile yet resilient world. Welcome to Avesta Art 2024!

Charlotte Wells, Museiintendent Verket / Avesta Art

IDUN BALTZERSEN

Det verk av Idun Baltzersen som Avesta Art-besökaren möter på Rosthusets övre våningsplan är en bearbetad plywoodskiva - en tryckstock för hennes träsnittscollage. Själva träsnittet på tyg dyker upp i serien *Badarna* som installerats i en spiralform en våning ner.

Baltzersen har sedan sin uppmärksammade masterutställning ringat in en alldeles egen plats inom konstgrafiken. Hennes verk har ett tydligt eget språk och berättande, spår av hennes hand. Hon arbetar i en skala där motiven är större än naturlig storlek, vilket skapar en särskild tyngd åt bilderna som befolkas av flickor, unga kvinnor och män. De vänder sig ganska ofta bort, visar nacken, visar ryggen. - Jag intresserar mig för kroppsspråk, berättar hon. Vilken berättelse kan utläsas ur ett kroppsspråk? Vad kan en ryggtafla berätta? Den förskjutna skalan och perspektivet skapar tillsammans med det bortvända en spänning i bilderna.

Som norsk konstgrafiker bosatt och verksam i Sverige finns frågan om identitet både i stort och i detaljer; som träsnittstraditionen vilken sedan Edvard Munchs tid varit mer levande i Norge än i Sverige – eller avsaknaden av salt i luften från den starka nordatlantiska vinden.

Idun Baltzersens träsnitt ber med sin storlek inte om ursäkt för sig. De finns i sin egen rätt och berättar om hur det kan vara att existera i den här världen, om relationen till andra människor, till djur, natur och vådrets makter - och kanske till sig själv.

Ioch med ett ökande fokus på intersektionalitet i konstvärlden tänkte jag mycket på vad som är speciellt med min identitet och mitt perspektiv som norsk. Det fick mig att tänka på många olika saker, men så landade mina tankar i havet. Det finns en lång tradition att avbilda havet, både som något skrämmande och som något idealiserat. Jag tänkte först på grund av klimatförändringar kasta in en oljeplattform i bakgrunden, men det blev lite väl bokstavligt. Jag gjorde några träsnitt som föreställde människor som badar, och en parkeringsplats med Teslabilar i skogen – i Norge är det en vanlig syn i närheten av populära badplatser. Dessvärre försvann Teslorna lite i grönskan och genom träsnittstekniken, eller så är jag inte så bra på att skära bilar. Många av bildernas människor ser ut att frysa, det är ju ganska kallt att bada i havet. Det är både figurer som kryper ihop och gör sig mindre och de som poserar, jag tänker själv på kroppsligt obehag av att ha badkläder på. Figurerna är hämtade från arkiv, med äldre fotografier av simning och badare, som jag tecknat av.

Jag har sett Eugène Janssons bilder av badare, särskilt Flottans badhus som finns i "Munch rummet" på Thielska galleriet i Stockholm. Jansson var samtida med Edvard Munch men hans framställningar var mer idealiserande. Jag tycker det är spännande att Flottans badhus gått från att vara en idealiserande framställning av manskroppen till en sorts queerikon. Jag har också tänkt mycket på Zorns etsningar av vackra nakna kvinnor som badar i skärgården, och hur det känns som ett lite förbjudet och allt för folkligt motiv.

Till syvende och sist tror jag det blev mer som en fantasi, en idealvärld, där jag önskar att jag kunde se ut över havet utan att få ångest. Att jag kunde plaska runt lite i den fina naturen utan att tänka på att det är bra att min lägenhet ligger högst över havsnivån.

Verket som ingår i spiralen, Badarna, är tryckt i väldigt många färger, många fler än jag vanligtvis använder och helt utan inslag av svart, inte i någon enda detalj.

De andra verken som visas i Avesta Art, motiven Storm I, Storm II och Trädgård handlar om att skydda sig från väder, vatten, hav, och kärv, vacker natur.

Idun Baltzersen 2024

The picture by Idun Baltzersen the Avesta Art visitor meets at the second floor in Rosthuset is in fact plywood wrought for wood block printing. The print itself appears in the spiral shaped installation called *The Bathers*.

Baltzersen has, since her much appreciated master's degree exhibition, a natural place in the world of art and print. Her works are distinctly personal in pictorial language, motifs and her working hands left visible. She usually works in large formats and in a scale that is bigger than the human scale, which gives extra weight of importance to the girls, young men and women who populate her pictures. They are often turned away, presenting their neck, their back. Idun states *-I am interested in body language. What story can be read from body language, from a person's back? The augmented scale and perspective with the turned away positions creates a certain tension.*

As a Norwegian artist living and working in Sweden the question of identity differences can be noticed, in general things or small details. Like the woodcut technique she works in, which since Edvard Munch is a living tradition in Norway, but not so in Sweden in the same way – or the lack of salt in the air from the fierce winds from the north Atlantic Sea.

Idun Baltzersen woodcuts claim their place/space and does so in their own right, telling the story of what existing in this world can be, of relationship to other people, animals, nature, weather - and perhaps to oneself.

With an increasing focus on intersectionality in the art world I thought a lot about what is the most specific in my identity as a Norwegian. That made me think about several different things, but my mind landed on thoughts of the sea, both as something frightful and something idealized. Firstly, bearing climate change in mind, I thought about adding an oil platform in the background, but that was a bit too literal. Instead, I made some wood cuts representing people bathing, and a tesla parking lot in the forest - which in Norway is a common sight near popular outdoor bathing sites. Unfortunately, the Tesla's disappeared in the greenery and the wood cutting technique, or I'm just not good enough at cutting the cars. Many of the people in the pictures cover and others pose, I personally think about a physical unease to wear bathing suits. The people in the pictures come from archive material, old photographs of swimming and of bathers, which I then drew.

I have seen Eugène Jansson's representations of bathers, especially Flottans badhus in the "Munch room" at Thielska galleriet in Stockholm. Jansson was roughly a contemporary with Edvard Munch, but his representations were more idealized. I think it is interesting that the picture Flottans badhus has gone from being an idealized representation of the male body to a sort of queer icon. I have also thought a lot about Anders Zorn's etchings of beautiful naked women bathing in the archipelago, and how they feel a little forbidden and a too commonly popular motif.

In the end I think it became more of a fantasy, an ideal world, where I wish I could look out over the sea without the feeling of anxiety. That I could just splash and bask in the beautiful natural surroundings, not thinking at all about that it is lucky my apartment is well about sea level.

The pieces included in the spiral, The Bathers, are printed in quite a few colours, more than I usually use and they are entirely without any black, not in any detail. The other works presented at Avesta Art, Storm I and Storm II and Garden deal with protecting yourself from weather, water, the sea, and harsh and beautiful nature.

Idun Baltzersen 2024

Norska Idun Baltzersen, f 1987 är verksam som konstnär i Stockholm.

Hon har erhållit sin konstnärliga kandidatexamen från Konsthögskolan i Bergen, Norge och master från Konstfack, Stockholm.

Norwegian Idun Baltzersen, born 1987, works as an artist in Stockholm.

She received her artistic bachelor's degree from the Academy of Fine Arts in Bergen, Norway and a master's degree from Konstfack, Stockholm.

HELENA MALM

Helena Malm skapar keramik som är både strikt, raklinjig och samtidigt helt fri och slumpartad. Medan leran är rak, med skarpa kanter, är hon i stället är hon mycket experimentell när det kommer till glasyren. Den är flytande, rinnande, okontrollerad som en kontrast till det närmast arkitektoniska formspråket. I det okontrollerade skapas något mer, något annat. Att vara verksam som fri konstnär och öppna för slumpen i det keramiska arbetet står i en bjärt kontrast till hennes tidigare kreativa arbete som anställd mönsterformgivare, där allt måste vara mätt, kalkylerat och noga beräknat. Hon har dubbel utbildning, inom design och keramik, vilka båda är mycket specifika hantverk med sina särskilda förutsättningar.

Hon har för Avesta Art tagit fram nya verk, där hon låtit sig inspireras av slaggstenar och bevarade detaljer i Verket. Slaggstenen, som tappades som restprodukt från masugnarna, har alla individuella färgskiftningar och ytor, även om de gjutits i samma former. Varje enskild sten är unik, så som det blir för Helena vid varje ny bränning av keramik med glasyr som flyter ut. Ett av verken hon visar i Avesta har krackelerad glasyr som också flagat av och ligger spridd runt hela podiet likt rester av blommande träd, eller flugande färg.

Idag arbetar Helena Malm i en ateljéförening i den tidigare legendariska G-studion i Gustavsberg, där så mycket av svensk keramik mest ikoniska verk skapats av Wilhelm Kåge, Stig Lindberg och Lisa Larson med flera. Keramik med världsrykte.

Jag arbetar med keramisk skulptur och hämtar mina motiv från arkitektur och offentliga miljöer. Återkommande i min praktik är teman som transformation, kontroll, tid och förgänglighet, men även ett materialutforskande arbete kring keramiska ytor och glasyr.

I mitt examensarbete på Konstfack påbörjade jag ett undersökande av en glasyrkategori som kallas gloop; en glasyr som före bränning är tjock, elastisk och formbar. I bränningen sker en förvandling där glasyn rinner och formar sig efter lerobjektet. Resultatet blir skulpturer där mötet mellan de strama formerna och den rinnande glasyn skapar frusna ögonblick, stannade i transformationen mellan flytande och fast.

Jag använder glasyns egenskaper för att skapa möten mellan det kontrollerbara och det okontrollerbara. Med en bakgrund som mönsterformgivare är jag van vid att kunna styra slutresultatet. I den keramiska processen finns det nästan alltid ett mått av överraskning, särskilt i arbetet med glasyr. Det jag först upplevde som frustrerande är nu något jag tycker om att utforska. På en del av mina verk har jag först skapat mönster på lerobjektet, och sedan återskapat samma mönster i gloop-glasyr.

Under bränningen rinner glasyn och mönstret förvrängs. Skulpturerna upplevs som både inbjudande och vemodiga och väcker tankar om tid och förgänglighet.

Helena Malm 2024

Helena Malm creates ceramic art, which is both strict, rectilinear and at the same time free and haphazard. Whilst the clay is straight and has sharp edges, she is very experimental regarding the glaze. The glazes she uses are fluid, runny, uncontrolled as a contrast to the almost architectural shapes. In that which she cannot control something happens, something else: more is added. To work as a free artist and open to the accidental to occur in the ceramic craft stand in contrast to her previous creative work as an employed pattern designer, which demanded everything to be carefully measured, calculated, and estimated. She holds a double art degree, one in design and one in ceramics, both very specific crafts with respective conditions and practices.

For Avesta Art she has created new pieces, with inspiration from slag stones and preserved features in Verket. The slag stones were cast from the slag biproduct from the blast furnaces in the iron works. Each one of them has their own colours and surface even though they were made from the same casting mold. Every stone is as unique as each ceramic piece Helena fires in the kiln while using fluid glaze. In one of the pieces in the exhibition in Avesta, flakes from the glaze have crackled and fallen off, like the remnants of a blossoming tree brittle or flakes of colour on an old painted surface.

Helena Malm is now member of a shared studio space in the legendary former G-studio in Gustavsberg, a place where many of the most iconic and internationally famous studio ceramic art were created by the likes of Wilhelm Kåge, Stig Lindberg and Lisa Larson and others.

I work with ceramic sculpture and find inspiration for my motifs in architecture and public spaces. Re-occurring in my practice are themes of transformation, control, time and transience, but it also holds elements of explorations, in ceramic materials, and surfaces and glaze.

In my masters project at Konstfack (University of Arts, Craft and Design) I began an investigation of a glaze category called gloop, a glaze which prior to the firing is elastic and moldable. In the kiln there is a transformation where the glaze runs and takes shape of the clay object. The result is sculptures where a meeting of stringent clay form and runny glaze create frozen moments, trapped in their transformation between fluid and solid.

I use the properties of the glaze to create meetings between the controlled and the uncontrolled. With a background in pattern design, I am used to being able to steer the end result. In the ceramic process there is almost always a component of surprise, especially regarding working with glazes - something that I first experienced as frustrating, I now enjoy to explore. In some of my works I have first created patterns on the clay object, and then recreated the same pattern in gloop glaze. During the firing the glazes run, and the pattern is distorted. The sculptures are experienced as both inviting and melancholic and evoke thoughts about time and transience.

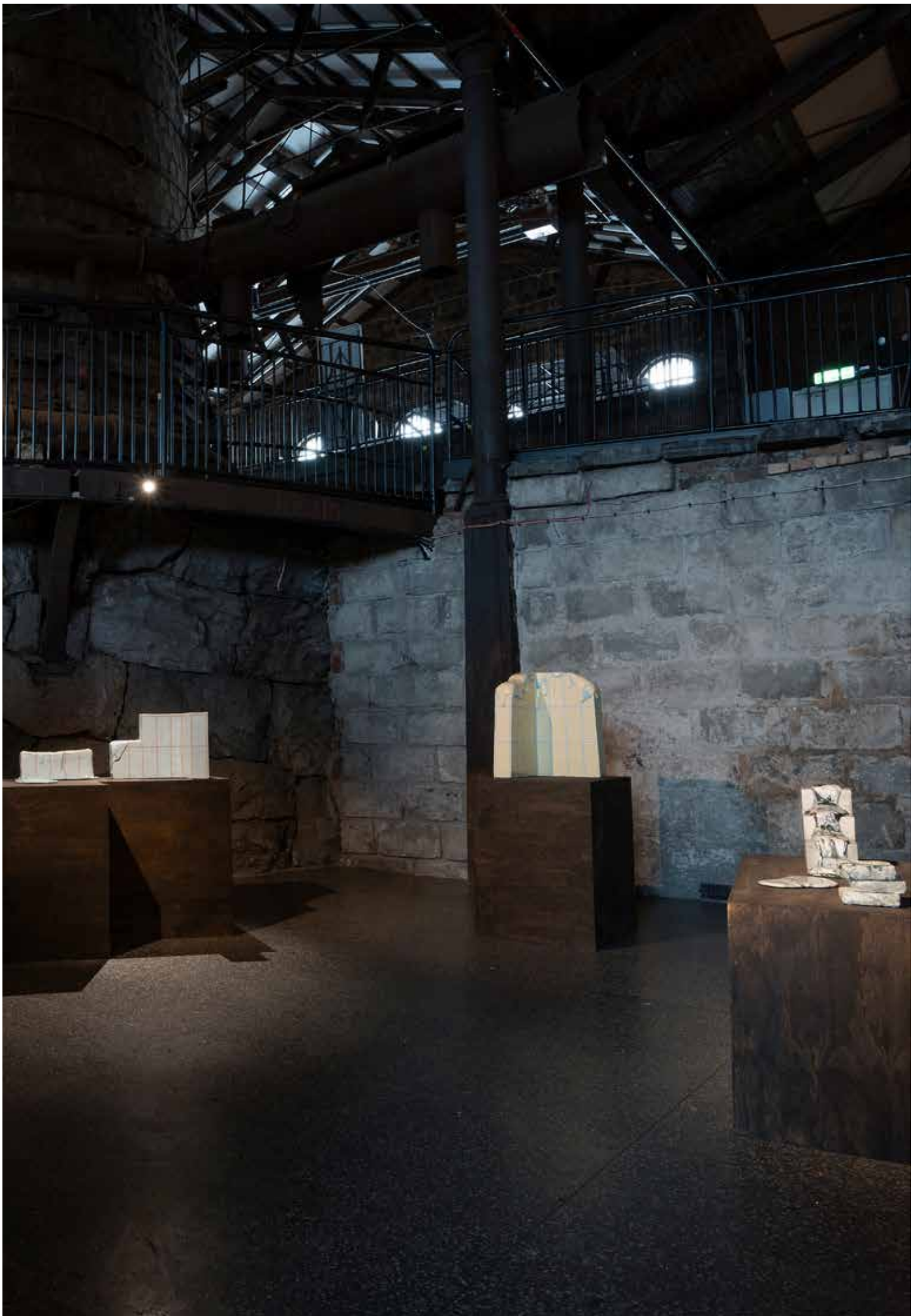
Helena Malm 2024

Helena Malm f, 1982 är bosatt och verksam i Stockholm.

Hon har en kandidatexamen i Keramik och glas från Konstfack, Stockholm samt en kandidatexamen i Design från HDK Göteborg.

Helena Malm b, 1982 lives and works in Stockholm.

She has a Bachelor's degree in Ceramics and Glass from Konstfack, Stockholm and a Bachelor's degree in Design from HDK Gothenburg.

STEFAN JOHANSSON

Stefan Johansson har inte någon favoritfärg, han är till och med emot det för att slippa ta ställning och fundera över den estetiska effekten av att en färg hamnar bredvid den ena eller andra. Däremot omfamnar han slumpens betydelse för utfallet. När han arbetar appliceras färg som blandas när han i ett enda svep går över med en specialkonstruerad pensel. Liksom i actionmåleri är färgen flytande, men där upphör likheten; tekniken är hans egen. Johanssons verk är noga förberedda och genomförs med hög grad av koncentration. Han började utveckla sin teknik när han gick på Konsthögskolan i Umeå, då han uppmuntrades att gå upp i skala och göra stora målningar. Han satte då ihop en jätteduk och målade på den liggandes på golvet med en bilfönsterskrapa som målarverktyg.

Kreativt upplever han ett släktskap med musikern John Cage, hur han preparerade och lade in saker i pianot där det sen blev toner han inte riktigt kunde greppa eller kontrollera. - Eller Sol LeWitt och andra konceptkonstnärer, som hade en idé och drev den till sin spets. Lite så tänker jag också, säger Stefan och fortsätter; Själva målarprocessen och kroppens rörelse är jätteviktigt för hur jag arbetar, för själva skapandet. Att handen och materialet, färgen eller vad det är, får synas i verken tycker jag är fint, följa detaljerna och penselns väg över ytan och ta in bilden i förhållande till rummet.

Pappa målar bara regnbågar säger mina barn och det stämmer.
Jag målar drömmen om regnbågen. Alla färger finns där i perfekt harmoni.

Men där finns också något annat. Jag börjar i spektrumets alla färgpölar. De blir till färgfält när jag drar ut dem, och allting blandas.

Det som började i ordning slutar i upplösning. Där kommer färgens materia in som en kroppslig påminnelse om barndomens lerpölar och behovet att kleta och kladda i fullständig närvaro.

Jag bygger min pensel av flera mindre, för att passa just det format jag vill använda.

Sedan för jag den rena penseln över färgpölar på den horisontellt ligande duken. Penseln vidrör duken bara en gång - här sker det saker jag inte kan förutse - slump, natur och tid är vad det här penseldraget handlar om.

Penseldraget kan inte vara ensamt: det behöver kontrasten av den råa omålade duken.

Jag tycker om att jobba med stora målningar där penseldraget står i relation till min kropp. Det kroppsligt fysiska att fösa färgmassor över en stor tom dukyta.

Jag bygger regnbågar och river regnbågar.

Stefan Johansson 2024

Stefan Johansson does not have a favorite colour, he is even against having one, this to not having to consider the aesthetical effect of colours being next to others. But he instead embraces the importance of chance for the outcome. While working, he applies paint and then in one go sweeps over them with a specially constructed brush. Just as in action painting, the paint is fluid, but that is also the only similarity: The technique is his own. His works are carefully prepared and are performed with a high level of concentration on his part. Johansson developed this technique while still in the art academy in Umeå. He was then encouraged to scale up, to make larger paintings and he then put together a huge canvas and painted horizontally on the floor, with a car window scraper as painting tool.

Creatively he feels a connection to musician John Cage, who prepared his piano by placing objects inside of it which created notes he could not anticipate or control. – Or Sol LeWitt and other conceptual artists, who had an idea and followed it as far as they could. *-I also think a little like that, Stefan says, and continues -the painterly process itself and the movement of the body is an important aspect of my way of working. To see the movement of the hand and material, the paint or what medium used, to allow the process being visible in the works is something I like. To see the details and the brushes movement over the surface and register the picture together with the room.*

Daddy only paints rainbows my children say, and that is true. I paint the dream of the rainbow. Every colour is there in perfect harmony.

But there is also something else. I start with the full spectrum in puddles of colour. They become fields of colour when I stretch them out, and everything is blended.

What started in order ends in dissolution. That is where the material properties of paint enter as a physical reminder of the muddy pats from childhood and the need to daub and smear in total presence.

I construct my paint brush from several smaller ones, to fit the format that I want to use.

After that I move this clean brush over the puddles of paint on the horizontally placed canvas.

The brush only touches the surface once - and things which I cannot foresee happen – coincidence, nature and time is what this singular brush stroke is all about.

The brush stroke cannot act alone: it needs the contrast of the raw untinted surface.

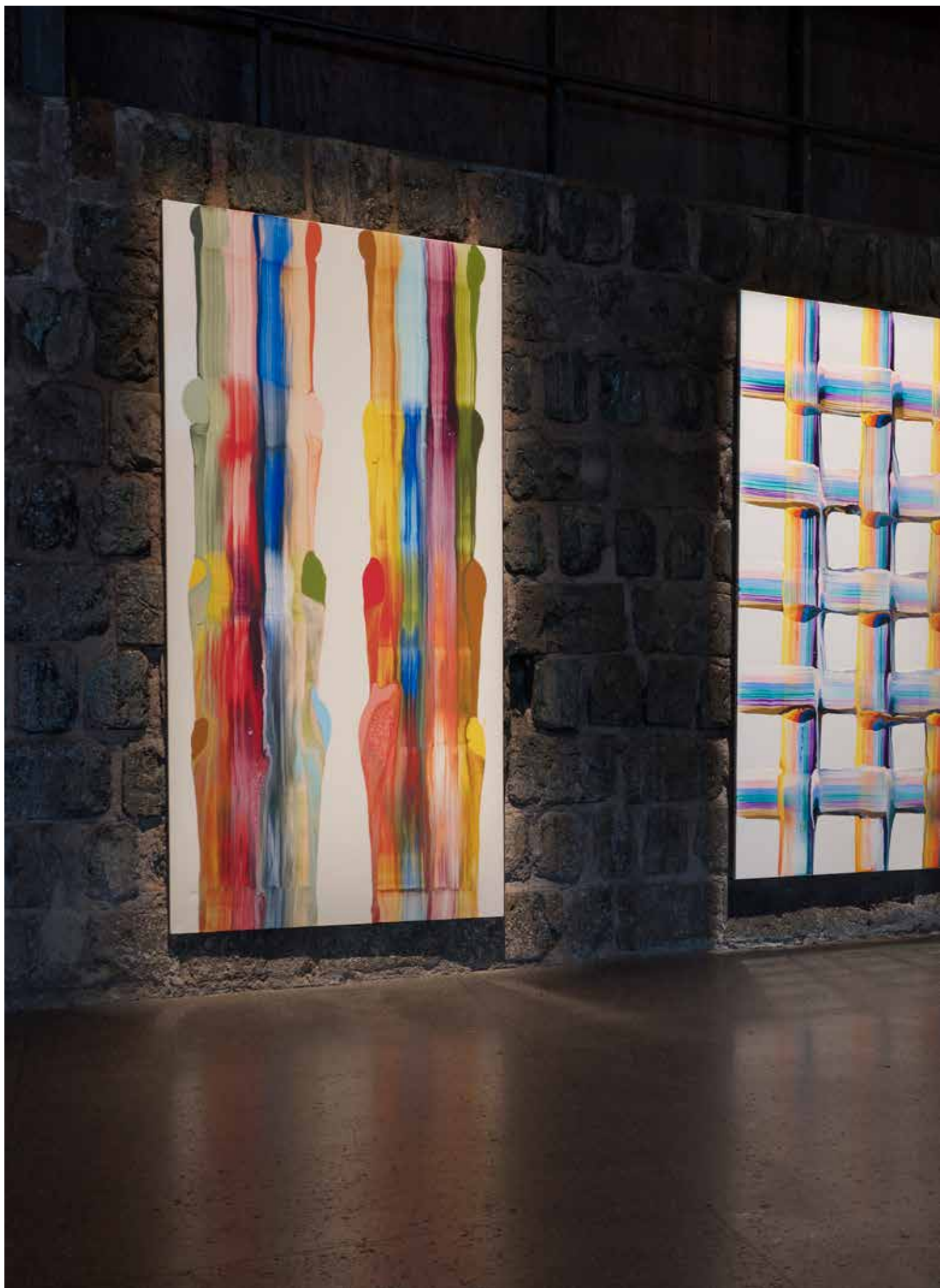
I like working with large format paintings where the brush stroke is in relation to my body. The physical sensation of pushing masses of wet paint over a large surface.

I build rainbows and tear down rainbows.

Stefan Johansson 2024

Stefan Johansson f, 1965 är bosatt och verksam i Stockholm. Utbildad bl a Konsthögskolan i Umeå, examensår 1995, och har sedan 1990-talet återkommande ställt ut solo och i grupputställningar. Har utfört flera offentliga utsmyckningsuppdrag, den senaste 2019 Nya Akademiska sjukhuset i Uppsala.

Stefan Johansson b, 1965 lives and works in Stockholm. He was educated at the Umeå Academy of Fine Arts where he earned his degree 1995. He has since the 1990's presented his work in solo and group exhibitions, and won several public art commissions, the most recent in 2019 for Nya Akademiska sjukhuset, Uppsala.

CHRISTINE DAHL HELWEG-LARSEN

Christine Dahl Helweg-Larsen visar under Avesta Art två verk. Dessa har sin verkan i en grundförutsättning i tillvaron; vatten som cirkulerar i kroppar. Half Full, Half Empty bygger på samma teknik som i Pythagoras kopp, där kombinationen av gravitation och tryck gör att när vätskan i kärlet nått en viss nivå tippas över och rinner ut genom botten. Centralt i rummet på den runda, scenliknande upphöjningen ligger Smälta smälta, a strange lament for the irretrievable part II. Under alla vattenfyllda glasrör i borosilikat, slangar, pumpar och mikrofoner ligger frågan; vad är liv? Här undersöks system i jämvikt - som mängden vatten som är samma men övergående i form över tid, över plats. En störning i ett cirkulerande system ger påverkan på de andra integrerade systemen, oavsett om det handlar om den mänskliga kroppen, himlakroppen, ekonomi, klimat eller något annat.

Under Dahl Helweg-Larsens uppväxt fanns hon nära de scenkonstens tiljor som var familjemedlemmars arbetsplats. Hon har varit och är verksam bakom scenen vid de stora scenkonstinstitutionerna, men redan som liten var arbetet med händerna något som låg för henne och ett berättande genom bildkonst blev hennes medium. Den kreativa arbetsprocessen startar oftast med en lång period då hon efterforskar och läser, innan hon kan se hur projekten ska utformas och det praktiska arbetet vidtar. Hennes konstnärskap rymmer en förening mellan biologi och teknologi, tanke och materia.

Ekologi, kropp och tidsbaserade komponenter utgör några av kärnpunkterna i min konstnärliga praktik. Genom att materialisera och aktivera det som döljer sig under ytan, såsom kretslopp av teknologi, vatten och luft, utforskar jag relationer mellan människan och dess habitat, jorden.

Mina verk bygger på processer där jag noggrant väljer olika material och ramar in deras transformationer och inbördes interaktioner. Ofta relaterar verken till posthumanistiska begrepp som sammanlänkning och hybriditet. Jag strävar efter att kombinera det sinnliga/kroppsliga och det historiska/tidsmässiga med geologiska aspekter.

I denna kombinatoriska, transformerande process involverar jag ofta begrepp som dystopi/utopi, natur och teknologi. Genom detta söker jag skapa en dialog om vår plats i en organisk och biologisk teknosfär. Mina verk är ofta aktiva och fortsätter agera, efter att jag själv lämnat utställningsplatsen.

Detta performativa element i verken använder jag till att utforska gränslandet mellan material, teknik, performance och betraktaren. Jag arbetar med olika material och medier, och verken tar form av installation, skulptur, video, performance – ofta med ett element av ljud i sig.

Jag har bland annat ställt ut på Färgfabriken, Marabouparken och Konstakademien, Stockholm. Sedan 2022 har jag en masterexamen i bildkonst från Kungl. Konsthögskolan, Stockholm.

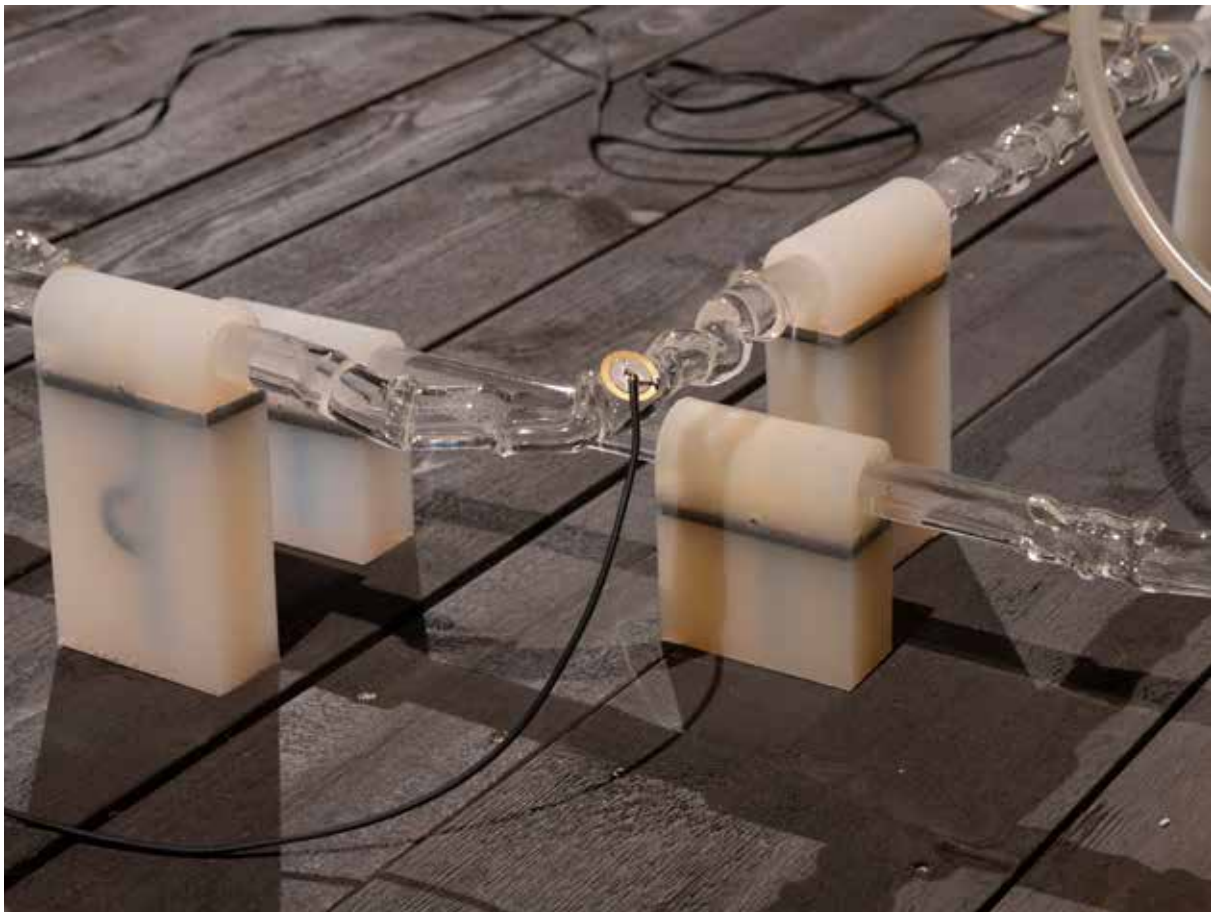
Christine Dahl Helweg-Larsen 2024

Christine Dahl Helweg-Larsen är uppvuxen i Danmark, bosatt och verksam i Stockholm. Har MFA-examen från Kungliga Konsthögskolan, Stockholm 2022. Har sedan studietiden deltagit i utställningar och mottagit flera stipendier, ex Anna-Lisa Thomson till minne-stipendium för sin examensutställning 2022.

Christine Dahl Helweg-Larsen grew up in Denmark and lives and works in Stockholm. She holds a Master of Fine Art degree from the Royal Institute of Art, Stockholm 2022. She has since art school exhibited and received several grants, for instance Anna-Lisa Thomson memorial for her MFA exhibition 2022

Christine Dahl Helweg-Larsen exhibits two works during Avesta Art. Their impact enters into force by delving into a ground requisite for life; water circulating in bodies. Half Full, Half Empty applies the same technique as the Pythagorean Greedy Cup; a combination of gravity and pressure resulting in when the level of liquid reaches a certain tipping point it empties out through the bottom of the vessel. Installed stage-like in the center of the room is Smälta smälta smälta (melt, melt, melt), a strange lament for the irretrievable part II. Beneath all the water filled borosilicate glass, tubes, pumps, and microphones lies a question; what is life? Christine Dahl investigates the system of equilibrium – like water as a constant but transient in physical form over time, and place. A disturbance of a circulating balanced system affects other integrated systems, regardless them being the human body, planet, economy, climate, or something else.

Christine Dahl grew up close to the stages where her family worked. She worked and is still working behind the scenes at the major institutions for music and theater, but already as a child she was prone to working with her hands and art became her means of creative expression. Her artistic work often commences in a lengthy period of research and reading before she visualizes her projects and the craft of realizing begins. Her artistic practice comprises a union of biology and technology, mind, and matter.

Ecology, body and time based components are some of the core values in my artistic practice. By materializing and activating what is hidden under the surface, such as circularity of technology, water and air, I explore the relationship between humans and their habitat, the earth. My works are created on processes where I carefully choose the different materials and frame their transformations and internal interactions. Often the works relate to the post humanistic concepts such as connectivity and hybridity.

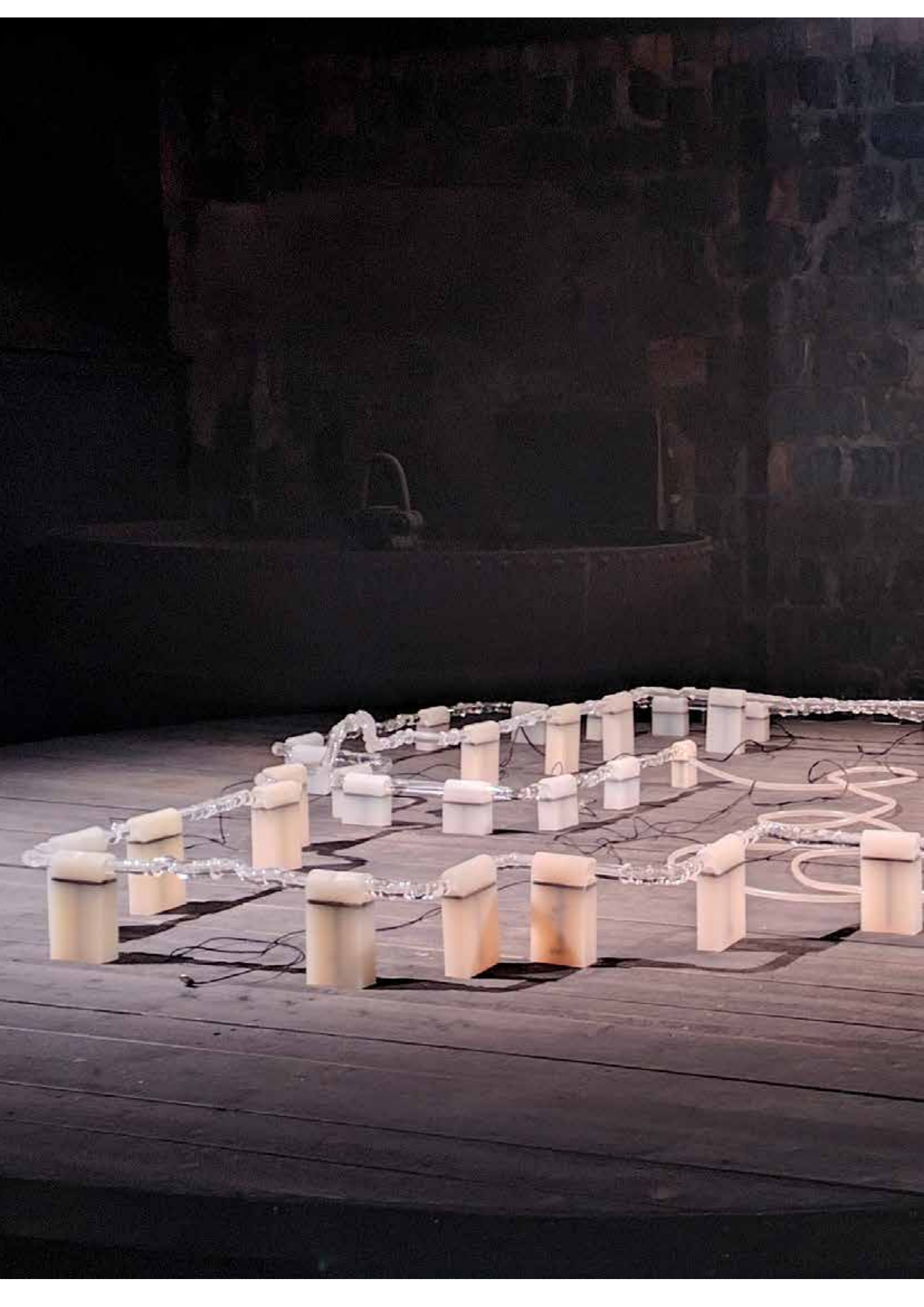
I strive to combine the sensual/physical and the historical/contemporary with aspects of geology. In this combinatory, transforming process I often involve concepts as dystopian/utopian, nature and technology. By doing so I try to create a dialogue about our place in an organic and biological technosphere.

My works often have active properties and continue to act after I have left the exhibition space. I use this performative element in the works to explore the border between physical material, technique, performance and the viewer. I work with different materials and media creating installations, sculptures, videos, performance – often with an element of sound in them.

My work has been exhibited at Färgfabriken, Marabouparken and Konstakademien, Stockholm. From 2022 I have a masters degree in art, from the Royal art institution, Stockholm.

Christine Dahl Helweg-Larsen 2024

KATJA BJØRN

Nergrävd och omgiven av svart sand visas Katja Bjørns videoskulptur *Retreat* framför de två bevarade Martinugnarna, platsen där smält metall tappades. Konstverket och titeln är mångbottnade i betydelse. Att retirera, återvända likväl som tillflyktsort, viloplats. I videoskulpturen syns en kvinnokropp nersänkt i och täckt av opak ljus vätska. Kroppen är i konstant roterande rörelse och saknar helt tidsmässiga markörer som frisyr eller kläder. En kvinna fångad i sin kropp, fångad mellan synlig och osynlig existens, kanske mellan liv och död. En kropp består till stor del av vätska, föds ur vätska, avger vätska. Som så ofta är det konstnären själv som agerar i videon, inte endast som subjekt utan främst som kropp och ur det kvinnliga perspektivet.

I sina verk berör hon kroppens mysterium, varandet, blivandet och upplösningen, och hur liv följer på liv i en kedja av mödrar, systrar, döttrar. Bjørn håller, med sin kombination av kroppslig existens och digital teknik med skärmar i skulptural kontext, upp en spegel mot samtiden eller ett fönster mot evigheten.

Till verket *Retreat* har Katja Bjørn hämtat inspiration från ett gravmonument som den danske skulptören Rudolph Tegnens utförde till sin mor, där en ung kvinnas kropp tycks försvinna in i stenblocket den huggits i.

Mitt konstnärliga arbete kretsar kring kropp, natur, kön och spiritualitet. Genom video, skulptur och performance utforskar mina verk människans tillvaro och det kroppsliga mötet med världen. De senaste åren har jag skapat större omslutande installationer, vilka undersöker gränserna och möjligheterna i spänningsfältet mellan utställningsrummet, konstverkets egen materiella form och betraktarens kropp.

I mina verk framställs kroppen inte enbart som en enhet, utan som en knutpunkt bestående av olika biologiska, kulturella, mytologiska och estetiska trådar. Särskilt kvinnokroppen uppträder i ostyriga collage av membran, fördjupningar och betydelser som utmanar förskönande bilder av den.

Från min konstnärliga utgångspunkt är kroppen inte bara ett föremål utan också en process: en förunderlig utveckling. Genom mitt arbete önskar jag göra en dekonstruktion av kroppens inbäddade kulturella, symboliska och mytologiska lager och lyfta dessa bortglömda lager för ny hänsyn.

Katja Bjørn 2024

Katja Bjørn f, 1967 bosatt och verksam som videokonstnär i Århus, Danmark. Har ställt ut i ett stort antal solo- och gruppställningar i hemlandet och internationellt.

Representerad i offentliga samlingar som Statens kunstfond Danmark, AroS, Randers Kunstmuseum och, Ny Carlsbergfundet.

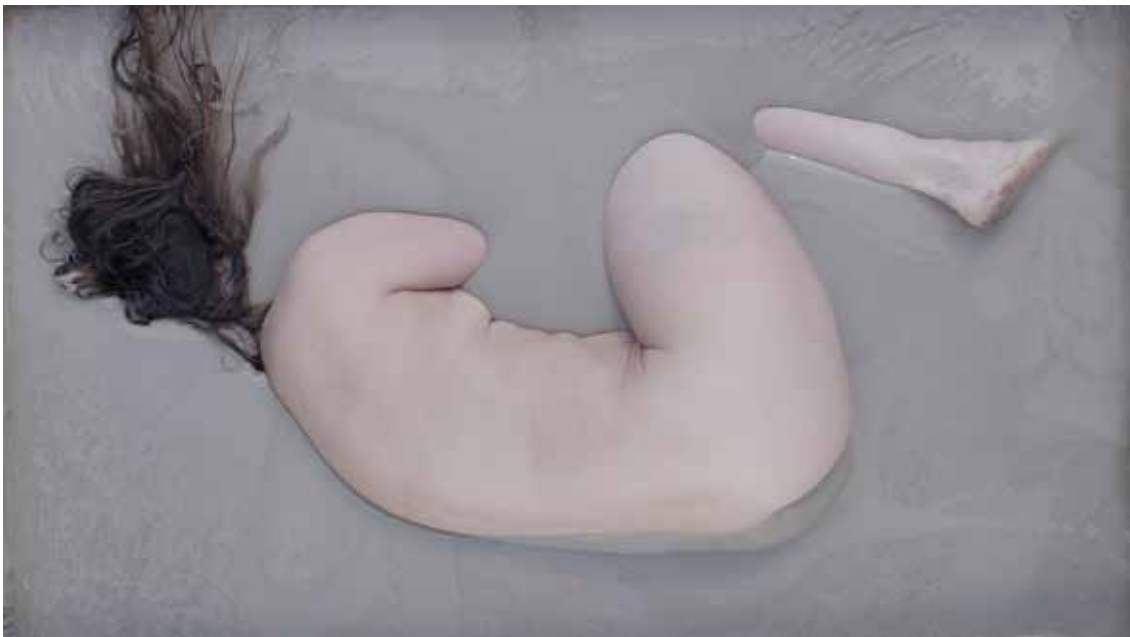
Katja Bjørn b, 1967 lives and works as video artist in Aarhus, Denmark.

She has exhibited in numerous solo and group shows and is represented in the collections of The Danish Arts Foundation, AroS, Randers Kunstmuseum and Ny Carlsbergfundet.

Submerged and surrounded by black sand, the video sculpture *Retreat* by Danish artist Katja Bjørn is presented in front of the two preserved Martin furnaces in Verket, the place where melted metal was tapped. The piece and the title are equally multifaceted: To retreat, retire, return as well as sanctuary, place for resting. In the video sculpture a female body is submerged in, and covered in, a light-colored opaque liquid. The body is in constant rotating movement and is void of all time defining markers like haircut and clothes. A woman trapped in her body, caught between visible and invisible existence, or between life and death.

As in many other works it is the artist herself acting, not only as subject but foremost as a body and in the female perspective. Her works touch on topics as the mystery of the body, of coming into being and the disintegration and how life follows life in a chain of mothers, sisters, and daughters. In her combination of physical existence and digital technique Bjørn holds a mirror to our time or a window to eternity.

For the work *Retreat* Katja Bjørn has found inspiration in the sepulchral monument the Danish sculptor Rudolph Tegner made for his mother. In the monument a young woman appears to disappear into the block of stone she was carved from.

My artistic practice revolves around body, nature, gender and spirituality. Through video, sculpture and performance my works delve into questions of the human conditions and its physical meeting and experience of the world. The last couple of years I have been creating larger, immersive installations, which investigate the borders and the possibility within the tension field of the exhibition room, the materiality of the work, and the audience's physical body.

In my works I project the body not only as an entity, but as a conjunction of different biological, cultural, mythological and aesthetical threads. Especially the female body appears in various incontrollable collages, membranes, immersions and meanings that defy embellishing depictions.

From my artistic perspective, the body is not only a physical object, but also a process: a peculiar astounding development. Through my work I wish to deconstruct the embedded cultural, symbolic and mythological layers of the body, to subject it to a renewed reference.

Katja Bjørn 2024

GIDEON MENDEL

Det finns ett uttryck på jiddisch för att beskriva en person som har integritet, värdighet, hög känsla för vad som är rätt och fel och agerar därefter; Ein Mensch. Vi kan tänka oss att där befinner sig Gideon Mendel och hans fotografiska utmaning att följa effekterna av klimatets utmaningar; översvämningar och bränder. Hans bilder står i dialog med världen och betraktaren. De registrerar akuta, våldsamma skeenden men gör det jämsides och i ögonhöjd med personerna drabbad av dem, med andra ord utan att söka det spekulativa, eller vara klickbeten. Mendels foton visar människor som i all dramatik har landat i förödelsens vidd. De är samlade, med blickarna riktade mot kameran och betraktaren, mitt i det som varit deras hem, nu översvämmade eller nerbrunna.

Initialt skulle vi bara visa en helt nyproducerad version av videoverket *Deluge*, som sammanfattar hans mångåriga projekt med översvämningar -men samarbetet kom snart att utökas med fler verk ur Gideon Mendels fyrtioåriga arbete som fotograf. Foton från det internationellt så uppmärksammade och prisbelönade projektet *Drowning World* var självskrivet. Det visade sig snart att foton från det likaledes prisade *Burning World*-projektet som avbildade följderna av skogsbränder i Australien och andra bildserier från hans långa karriär också borde visas under utställningen *Fluid*.

För precis som Mendels foton visar så kan ingen värja sig för naturkatastroferna. Ingen. Inte heller hans gallerist ARTCO, vars lager drabbades av en svår översvämning i Tyskland. Vi visar dem och andra bilder med alla sina skador och lera kvar. Vi har valt att sprida ut dem på olika våningar i Verket för att upptäckas efterhand och som en återkommande påminnelse.

Jag började arbeta som fotograf i Sydafrika 1984, under apartheids mörkaste tid. Denna erfarenhet kom att definiera ett livslångt förhållningssätt till fotografi och inspirerade mig att finna vägar till engagemang i sociala frågor genom kreativ verksamhet. Jag har behållit en tro på att fotografi kan vara både ett vackert konstnärligt uttryckssätt och ett verktyg för visuell aktiv kommunikation i världen.

Genom att utveckla mina projekt över lång tid, har jag etablerat ett arbetsätt som både är personligt och politiskt, i en position någonstans mellan det rent dokumentära, fotojournalistik, konst och aktivism. Jag har alltid haft för avsikt att utmana betraktaren genom att flytta gränser, formulera om ämnen som är av angeläget intresse på global nivå till verk som kanske kan både ge en känslomässig respons och praktisk handling.

När jag ser tillbaka på mina fyrtio år som fotograf blir jag stolt över att mina bilder har kunnat ses i en uppsjö olika sammanhang; från dagstidningar och magasin till storskaliga galleriinstallationer, billboards och på protestplakat.

När tid förflutit har många foton fått extra betydelselager och förnyad relevans och jag är nu i den position att en ny generation upptäcker mina fotografier. Jag har också själv kommit att förstå hur min arbetsmetod har förändrats över åren; från ett konventionellt dokumentärt förhållningssätt till ett som också tar in konceptuella och personligt engagerande element.

I mitt sökanden efter nya sätt att involvera betraktaren i de pågående klimatutmaningarna, har användandet av film tagit en större plats i mitt skapande. Jag har erfarit att genom att använda stora flerkanaliga videoinstallationer kan jag aktivera de olika narrativa trådar som finns i projektet *Drowning World*, genom att placera globala gemensamma drag sida vid sida.

I de flytande landskap jag utforskar dras jag till att ta bilder med exakt symmetri, som en lätt oroande kontrast till det kaos som följer i klimatkrisens fotspår, och genom att göra det försöker jag ifrågasätta vår upplevelse av stabilitet i världen. Jag har ibland ansatts av frågor om varför jag tar bilder av traumatiska situationer som är så estetiskt tilltalande och avvägt komponerande. Det är just det som är min avsikt; att genom att noggrant komponera visuellt lockade bilder bjuder jag in betraktaren, för att sen utmana till en djupare blick än bara det ytmässiga.

Både i serierna *Flooding* och *Fire* har de huvudsakliga narrativa trådarna varit porträtten i serierna *Submerged Portraits* och *Portraits in Ashes*. Inramade av deras översvämmade hem och gator eller skelettet av nerbrunna hem, har de jag avporträtterar stannat upp och mött kameraögt med värdighet och motståndskraft, och bjuder in oss att engagera oss i den föröddade värld som omger dem. I denna form av upprepande försöker jag genom porträtten skapa en systematisk topologi över klimatförändringens effekter.

Jag har valt att inte dokumentera bränderna i sig, utan snarare, som i *the Scorched Topographies*, det som är, vad som blev kvar efter. Från de spölika förvrängda rester som finns kvar försöker jag överföra en känsla av ett skräckfyllt inferno som kan hota vår existens på jorden.

I min kreativa praktik har jag alltmer tagit mig an rollen som arkivarie och skapat samlingar av föremål jag stött på när jag fotograferat eller filmat. Genom allt från flyktingars efterlämnade föremål till översvämnings-skadade foton till föremål förvrängda av eld har jag behandlat dessa laddade föremål som de vore dyrbara arkeologiska artefakter, deras fysiska tillstånd tillmätts forensisk uppmärksamhet. Parallellt med detta har jag också åter engagerat mig i mitt eget arkiv med negativ från de tidiga åren som struggle-fotograf i Sydafrika.

Att själv ställa frågor om personliga och allmänna minnen genom den skada som vatten och mögel gjort på mina negativ får en märklig parallellitet speglat i ljuset av hur översvämningsvatten påverkat emulsionen på de vattenskadade bilder jag samlat.

Jag började att fotografera översvämnningar 2007 och sedan dess har den globala geopolitiska situationen i förhållande till klimatnödläget blivit alltmer pressande akut. Medan vi upplever alltmer av extremt väder känner jag ett personligt ansvar att låta foton tala så högt det går.

Gideon Mendel 2024

There is an expression in jiddisch which is describing a person of high integrity and standards, who knows right from wrong and acts accordingly. The expression comes to mind thinking about Gideon Mendel's photographic challenge to follow in the footsteps of climate change; floodings and fires. His pictures are in dialogue with the world and the spectator. They register urgent and violent events but do so standing next to the individuals affected by them, in other words not seeking the speculative or acting as click baits. His photos show people who in all the drama have landed in the width of the destruction. They appear collected, having their eyes directly looked in the camera eye, facing the spectator from what once were their homes, now flooded or burnt to the ground.

We were initially only going to exhibit only one piece, a new edition of the video work *Deluge*, a summary of the since long ongoing project of floodings – but before long our co-operation extended to also presenting other works from Gideon Mendel's 40 years as a photographer. Photos from the internationally acclaimed *Drowning World* for obvious reasons, but also pictures from the acclaimed *Burning World* projects about forest fires in Australia and elsewhere could and should be part of the exhibition. For as his photos testifies – no one can escape the natural disasters. Not even Gideon and his gallery ARTCO, whose warehouse storage was deeply affected by a severe flooding in Germany.

We will present these pictures with their flooding damages and mud still on them and have chosen to let them appear in different places in our building, to discover them step by step and as a reoccurring reminder.

Gideon Mendel, uppväxt i Sydafrika, bosatt London. Har under sina 40 år som fotograf arbetat och ställt ut över hela världen och erhållit ett stort antal utmärkelser ex Jackson Pollock Prize for Creativity, the Eugene Smith Award for Humanistic Photography, the Greenpeace Photo Award, the Amnesty International Media Award, och sex World Press Awards, shortlisted för Prix Pictet år 2015 och 2019.

Gideon Mendel born in South Africa, lives in London. He has worked and exhibited all over the world during his 40 years as photographer. Recipient of numerous prizes, like the Jackson Pollock Prize for Creativity, the Eugene Smith Award for Humanistic Photography, the Greenpeace Photo Award, the Amnesty International Media Award, and six World Press Awards, shortlisted for the Prix Pictet in 2015 and 2019.

I began working as a photographer in South Africa in 1984, during the darkest days of apartheid. This experience defined my lifelong approach to photography and inspired me to seek out ways to engage creatively with social issues. I maintain the belief that photography can be both a beautiful art form and a tool for visual activism in the world.

Developing my projects over long periods of time, I have established an approach that is personal and political, positioned somewhere between documentary, photojournalism, art, and activism. My intention has always been to challenge viewers by pushing boundaries, translating issues of global concern into work that might evoke both an emotional response and practical action.

Looking back at my forty years as a photographer I am proud that my images have been seen in a huge variety of contexts; from newspaper and magazine pages to large-scale gallery installations to billboards and protest banners.

With the passing of time, many photographs have taken on additional meaning and renewed relevance, and I am now in the position that a new generation is discovering my work. I am also coming to understand how my practice has changed over the years; a transition from a conventional documentary approach to one that incorporates conceptual and activist elements.

In my search for new ways to engage audiences with our global climate emergency, shooting video has increasingly become part of my practice. I have found that by creating multi-screen installations I can activate the various narrative threads of my Drowning World archive, placing global commonalities side by side.

Within the liquid landscapes that I explore I am drawn to making images of precise symmetry, in unsettling contrast to the chaos of our climate crisis, and in doing so I seek to question our sense of stability in the world. I have been challenged sometimes for making images of traumatic situations that are so aesthetically pleasing and carefully composed. But that is my intention; by crafting visually compelling images I am inviting viewers first to engage and then to look further and deeper.

Across my work on both *Flooding* and *Fire*, the central narrative threads are the *Submerged Portraits* and *Portraits in Ashes* series. Framed by the skeletons of their burnt dwellings or their inundated homes and streets, my subjects pause and confront the camera with dignity and resilience, inviting us to engage with the devastated world that surrounds them. In this repeated act of portraiture, I am trying to create a systematic typology of climate change.

I choose not to document the burning fires, but rather to seek out their aftermath, the Scorched Topographies left behind. From these ghostly charred remains and distorted textures I am trying to convey a visceral sense of the terrifying infernos that threaten our existence on this planet.

In my creative practice I have been increasingly taking on the role of an archivist, building collections of objects that I encounter while photographing or filming. From refugee detritus through to flood-damaged snapshots and fire-warped objects I have treated these charged items as precious archaeological items, their physical materiality worthy of forensic attention. Alongside this I have also been re-engaging with my own archive of negatives from my early years as a 'struggle photographer' in South Africa. Raising questions about the loss of personal and communal memory the damage done to my own negatives by water and mould is strangely mirrored by the impacts of floodwater on the emulsions of the flood damaged prints I have collected.

I first began photographing flooding in 2007 and since then the global geopolitical situation in relation to our climate emergency has become increasingly urgent as we experience ever more extreme weather events. In the face of this I feel a personal responsibility to make this project speak as loudly as possible.

Gideon Mendel 2024

ANNA RÚN TRYGGVADÓTTIR

Isländska Anna Rún Tryggvadóttir är en konstnär som inte räds riktigt stora format, långsamt tempo eller det svårgripbara i sina verk. Hon närmar sig frågor om planetens innersta och yttersta förhållanden, material och skapelse, med ett utforskande sinnelag. Installationen Floating Fixed Points har skapats på plats i Verkets mörka innersta rum. I det förklarar hon det som en gång var hjärtat i bruket och det magnetiska fältet, nämligen flytande järn.

Magnetfältet har sitt ursprung djupt inne i planetens flytande kärna av järn och nickel. Det är en av grundförutsättningarna för liv på jorden genom att det skyddar från skadlig strålning. Järnet från brukets heta ugnar skapar och har skapat cirklar av arbete och liv för folket i vår bergslagsbygd under vad som kan tyckas vara en mycket lång tid. Men det magnetiska fältet har tillkommit under hisnande rymder av tid i jämförelse, miljontals år. Planetär och geologisk ålder - det är något annat än de ytterst korta spann av tid vi ofta och utifrån ett egenintresse tillmäter värde.

Över den mörka järnsandens matta, korniga yta rör sig en stor magnet. Den plockar upp sanden, släpper den, skapar ett upprepat men hela tiden nytt mönster där den rör sig i en mycket, mycket långsam elliptisk bana liknande det magnetiska fältets strömmar.

I Rún Tryggvadóttirs verk andas en uppmaning fram: sakta in, vidga perspektivet, din korta stund här i livet.

Min konstnärliga praktik erbjuder perspektiv på materialitetens dynamik genom att sudda ut den definierande åtskillnad som finns mellan mitt eget konstnärliga uttryck och de egenskaper materialet i sig erbjuder som skapande samverkan.

Mitt verk exponerar eller iscensätter animistiska attribut som kan finnas i material, som kan ge en annan upplevelse av jordens egen långsamma process och tidsskala.

Det ger en öppen och spekulerande kontext till det kulturellt konstruerade motsatsförhållandet levande – livlös. Och förhoppningsvis omskapas de konventioner som skapat en alltför fast hierarkisk struktur av den naturliga världen.

Anna Rún Tryggvadóttir 2024

Anna Rún Tryggvadóttir f, 1980 är verksam och bosatt i Reykjavík, Island.

Hon har en masterexamen från Concordia University Montreal Canada och kandidatexamen från Iceland University of the Arts.

Anna Rún Tryggvadóttir b, 1980 lives and work in Reykjavík, Iceland.

She holds a master's degree from Concordia University Montreal Canada and a bachelor's degree from Iceland University of the Arts.

Icelandic artist Anna Rún Tryggvadóttir is not scared of large formats, slow pace and the elusive in her art. She approaches questions of the innermost and outermost conditions of the planet, of materiality and creation, with an investigative mind. The site-specific work *Floating Fixed Points* appears in the dark inner room of Verket. In the piece she connects what once was the very heart of the iron works and the magnetic fields - namely liquid iron.

The magnetic field has its origin in the fluid core of the planet consisting of liquid iron and nickel. Its streaming elliptic movement being one of the ground forces of life on planet earth by protecting it from harmful radiation. Iron from the burning furnaces creates and has created livelihood for people in our region for what seems to be a very long time. But the magnetic field has evolved during staggeringly breathtaking spaces of time in comparison: many millions of years. Planetary and geological age is quite something other than the very time span we care to consider worth noticing.

Over the grains of the dark, matte, iron sand a large magnet is hovering. It collects the sand, releases it, creating a repeated but constantly renewed pattern in its ever so slow elliptical movement, mimicking the magnetic field. Rún Tryggvadóttir's piece silently asks, urges: slow down, broaden the perspective the very short time you walk this earth.

My practice offers insights into the dynamism of materiality, by obscuring distinctions between my own artistic agency and the properties of the material bodies co-creating the work with me.

The work exposes or stages animistic attributes of material bodies, offering a different sense of earthly processes and time scales. Giving speculative context to the cultural construct of animate vs inanimate definitions. And hopefully reframing those conventions which have generated a much too fixed hierarchical structure of the natural world.

Anna Rún Tryggvadóttir 2024

SEBASTIAN PORAS ADOLFSSON

Motivering Avesta Art residens 2024. Med ödmjuk nyfikenhet på hur människan förstår och förhåller sig till offentliga platser, föränderlig natur och städers utveckling har vår residenskonstnär både i Sverige och utomlands skapat mångfacetterade konstverk.

Ljud, installation, skulptur och text i hans verk möter en plats och dess minnen, möten som bär över tid och öppnar publikens blick på det invanda eller ger fördjupad förståelse för en ny plats. Vi välkomnar varmt Sebastian Poras Adolfsson som Avesta Art residenskonstnär 2024!

Sebastian Poras Adolfsson:

-Under residenset så vill jag djupdyka ned i järnverkets historia och utifrån platsens minnen skapa nya konstnärliga gestaltningar. Jag vill att mina arbeten hos Avesta Art ska kunna reflektera hur vårt samhälle varit beroende av järnmalm, och dess export runt om i världen. Men även hur våra kroppar är beroende av järn. Jag har tidigare ofta arbetat med relationen mellan naturens långsamma tidsprocesser, stadsrummets olika minnesmarkörer och vår mänskliga, ofta påskyndade uppfattning av tid och minne.

-Mitt mål är att under utställningen i slutet av residenset kunna presentera en skulptural installation, ett ljudverk och en trycksak gjord i Verkets grafikverkstad.

Sebastian Poras Adolfsson, född 1994 i Bogotá Colombia, uppvuxen i Umeå men numer bosatt och verksam i Malmö.

Utbildning: Konsthögskolan Umeå, kandiadatexamen fri konst 2020. Det Kongelige Danske Kunstakademi Köpenhamn, utbytesstudier 2018 - 19. Har även studerat konstpedagogik i samtida konstformer och estetik vid Umeå Universitet.

Utställningar i urval: Museum Anna Norlander, Konstfrämjandet Skåne i Malmö, Konstfrämjandet Västerbotten i Umeå, Pada Studios Lissabon Portugal, Tegen2 Stockholm, Galleri Syster Luleå.

VERKFÖRTECKNING / LIST OF WORKS

IDUN BALTZERSEN

Foto sid / Photo page: 8, 10, 11, 55

Porträttfoto / Portrait photo: Agnete Brun Talent Norge

Badarna I-VII, IX-XIII/ Bathers I-VII, IX-XIII, 2023

Träsnitt på tyg, collage / Woodcut on fabric, collage. 210x120 cm.

Gråväder / Grey Weather, 2023

Bemålad trärelief / Painted wood relief. 250x122 cm.

Trädgård / Garden, 2020

Träsnitt på tyg, collage / Woodcut on fabric, collage. 380x230 cm.

Storm I, 2019

Träsnitt på tyg, collage / Woodcut on fabric, collage. 290x220 cm.

Storm II, 2019

Träsnitt på tyg, collage / Woodcut on fabric, collage. 235x220 cm.

HELENA MALM

Foto sid / Photo page: 13, 14, 16, 17

Porträtt foto / Portrait photo: Konstnären / The artist

A Sense of Impermanence, 2023

Glaserat stengods, glasyr /

Glazed stoneware, glaze.

Stages Of, 2024

Glaserat stengods, glasyr /

Glazed stoneware, glaze .

Shedding, 2024

Glaserat stengods /

Glazed stoneware.

Melting Matter, 2022

Glaserat stengods, glasyr /

Glazed stoneware, glaze .

Stacked Glaze, 2024

Glasyr / Glaze .

Fluid, 2024

Glasyr / Glaze .

STEFAN JOHANSSON

Foto sid / Photo page: 19, 20, 22, 23, 57
Porträttfoto / Portrait photo: Magnus Laupa

Dimere, 2024
Akryl på duk / Acrylic on canvas. 120x200 cm.

Trimere, 2024
Akryl på duk / Acrylic on canvas. 120x120 cm.

Tetrame, 2023
Akryl på duk / Acrylic on canvas. 200x126 cm.

Pentame, 2023
Akryl på duk / Acrylic on canvas. 180x180 cm.

Curare, 2023
Akryl på duk / Acrylic on canvas. 206x140 cm.

Koniin, 2022
Akryl på duk / Acrylic on canvas. 120x100 cm.

Bonnie, 2014
Akryl på duk / Acrylic on canvas. 210x120 cm.

Ossy, 2010
Akryl på duk / Acrylic on canvas. 160x100 cm.

Escalator, 2010
Akryl på duk / Acrylic on canvas. 200x200 cm.

CHRISTINE DAHL HELWEG-LARSEN

Foto sid / Photo page: 3, 26, 27, 28, 29

Smälta, smälta, smälta, a strange lament for the irretrievable part II /
Smälta, smälta, smälta, a strange lament for the irretrievable part II, 2022
Borosilikatglastuber, silikonmoduler med järnskelett, silikonbehållare, vattenpumpar, silikon-tuber,
kablar, piezomikrofoner, gitarrpedaler, högtalare, förstärkare och vatten.
Glassystem 200 x 200 x 17 cm, föränderlig dimension / Borosilicate glass tubes, silicone modules
with iron skeleton, silicone containers, water pumps, silicone tubes, wires, piezo microphones,
guitar pedals, speakers, amplifier & water. Glass system 200 x 200 x 17 cm, Dimensions variable

Half full, Half empty, 2021
Phthagoras kopp (girig kopp) i borosilikatglas tillverkad av Victor Möllare, labbglas, stål, sili-
konslang, slanganslutningar, Arduinos, peristaliska pumpar, kablar, kabelklämma, silikonbehål-
lare, vatten / Borosilicate glass Pythagorean cup's (greedy cup), manufactured by Victor Möllare,
Labglas, Steel, Silicone hose, hose connectors, Arduino's, peristaltic pumps, wires, wire clips,
silicone containers, water.

GIDEON MENDEL

Foto sid / Photo page: 5, 30, 31, 40, 42, 43, 44, 45
Porträttfoto / Portrait photo: Gowhar Fazili

Deluge

Fler kanalsinstallation/video, fem skärmar / Multi-channel installation/video

Tid / Time: 21 min 10 sek

Projektorer.

Video Editor: Lara Garcia

Videon är filmad / Videon is filmed in: Pakistan (2010 och 2022), Australien (2011), Thailand (2011), Nigeria(2012 och 2022), Tyskland (2013), India (2014), Storbritannien (2014 och 2016), Bangladesh (2015), USA (2015, 2017 och 2018) Brasilien (2015) och Frankrike (2016 och 2018).

NO MORE

Tid / Time: 4 min 29 sek

Sång framför av / Song performed by Shiphrah Timbiri

SONG FOR THE FOREST

Tid / Time: 4 min 5 sek

Musik / Music: Marco Frith

Tideline

Vattenskadade fotografier monterade i stor ram:

8 st, 90 x 125 cm

Watermark series

6 st. Vattenskadade fotografier / Water damaged photo print, framed

Freedom or Death; Damage

A rally welcoming the SWAPO Party of Namibia's leader Sam Nujoma on his return to Namibia after thirty years in exile. Original image: 1989

Found, scanned and reframed: 2018.

SUBMERGED PORTRAITS from the DROWNING WORLD PROJECT

Florence Abraham, Igbogene, Bayelsa State, Nigeria. November 2012

C-print på Fuji Crystal Archive-papper
122 x 122 cm

João Pereira de Araújo, Taquari District, Rio Branco, Brazil. Mars 2015

C-print på Fuji Crystal Archive-papper
122 x 122 cm

J.B. Singh, 2014

C-print på Fuji Crystal Archive-papper
122 x 122 cm

Suparat Taddee, 2011

C-print på Fuji Crystal Archive-papper
122 x 122 cm

Jameela Khan, 2014

C-print på Fuji Crystal Archive-papper
22 x 122 cm

Vilian Sousa da Silva, 2015

C-print på Fuji Crystal Archive-papper
122 x 122 cm

Marie Miracle Andris, 2008

C-print på Fuji Crystal Archive-papper
122 x 122 cm

JOSEPH AND ENDURANCE EDEM, WITH THEIR CHILDREN GODFREY AND JOSEPHINE, 2012

C-print på Fuji Crystal Archive-papper
122 x 122 cm

Abdul Ghafoor, 2017

C-print på Fuji Crystal Archive-papper
122 x 122 cm

Lucas Williams, 2015

C-print på Fuji Crystal Archive-papper
122 x 122 cm

Untitles, 2017

C-print på Fuji Crystal Archive-papper
122 x 122 cm

Arles, 2017

C-print på Fuji Crystal Archive-papper
122 x 122 cm

THE BLACK SUMMER

Melted aluminum from a burnt car. Cobargo, New South Wales, 2020

C-print på Fuji Crystal Archive papper
60 x 80 cm

Burnt sign on the Princess Highway. Victoria, 2020

C-print på Fuji Crystal Archive papper
48 x 60 cm

The devastated Wadbilliga National Park. New South Wales, 2020

C-print på Fuji Crystal Archive papper
100 x 80 cm

Noel and Trish Butler at their burnt home in Nuragunyu, New South Wales, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper
48 x 60 cm

Burnt cliplock roofing. Yowrie, New South Wales, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper

Burnt corrugated iron roofing. Sarsfield, Victoria, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper

Imprint of a coat rack on a burnt wall. Conjola Park, New South Wales, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper

Burnt cliplock iron sheeting wall. Sarsfield, Victoria, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper
48 x 60 cm

Burnt corrugated iron roofing (2). Sarsfield, Victoria, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper
48 x 60 cm

New growth after the fires. Genoa, Victoria, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper
60 x 80 cm

New growth after the fires. Wadbilliga National Park, New South Wales, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper
48 x 60 cm

Marco Frith at his burnt home in Wandella, New South Wales, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper
100 x 80 cm

Jenni Bruce at her burnt home in Upper Brogo, New South Wales, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper
48 x 60 cm

The Montagner family at their burnt home in Upper Brogo, New South Wales, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper
48 x 60 cm

Matt Rumble at his burnt home in Yowrie, New South Wales, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper
48 x 60 cm

Jamie Robinson at his burnt home in Yowrie, New South Wales, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper
48 x 60 cm

Carol Schaefer at her burnt home in Yowrie, New South Wales, 2020

C- print på Fuji Crystal Archive papper
48 x 60 cm

ANNA RÚN TRYGGVADÓTTIR

Foto sid / Photo page: 47, 49, 51, 56

Porträttfoto / Portrait photo: Aldis Pálsdóttir

Floating Fixed Points, 2024

Platsspecifik installation.

Magnet, transportörsystem/band, järnsand, ljudfil, högtalare / Site specifik installation.

Magnet, conveyor system, iron sand, sound file, speaker.

KATJA BJØRN

Foto sid / Photo page: 34, 35, 36, 37

Fotograf / Photographer: Ole Bjørn

Retreat, 2016

Videoskulptur, vattentät ställåda, tvskärm installerad i marken, 8 min loop, inget ljud / Video sculpture, 55" screen installed in the ground, 8 min loop, no sound

UTSTÄLLNINGSTEAM / EXHIBITION TEAM
Ann Björklund, Sussie Carlzon, Cecilia Elgh,
Helen Ersbacken, Lars Fransson, Johan Hagman,
David Koenig, Charlotte Wells (Curator)

UTSTÄLLNINGSBYGGNATION /
EXHIBITION BUILDING
David Koenig

LJUD & LJUS / LIGHT & SOUND
Peter Abrahamsson

UTSTÄLLNINGSFOTOGRAF /
EXHIBITION PHOTOGRAPHER
Therese Asplund

GRAFISK FORMGIVNING & FOTO /
GRAPHIC DESIGN & PHOTO
Sussie Carlzon

TEXT
Verket & medverkande konstnärer /
Verket and the artists

ISBN
978-91-985516-6-2

UTGIVARE / PUBLISHER
Ing-Marie Pettersson-Jensen,
Kultur Avesta, Avesta Kommun

SAMARBETSPARTNERS & BIDRAGSGIVARE

VERKET

